

Jan Peszek ze scenariuszem

„Scenariusz dla nieistniejącego lecz możliwego aktora instrumentalnego” Bogusława Schaeffera - monodram w wykonaniu Jana Peszka. Kompozycja spektaklu ma charakter wykładu na temat socjologicznych problemów nowej muzyki. Autor ilustruje na wielu przykładach niedomogi, niedostatki i fałszy, jakie wynikają ze społecznego, komercyjnego, nieautentycznego już uprawiania sztuki.

Pasja, z jaką Schaeffer mówi o sztuce i życiu, udziela się publiczności. Przez prawie 40 lat grania na deskach wielu teatrów na całym świecie jest to spektakl kompletny, przemyślany i wciąż wzbudzający emocje, będący dla widza wielką przygodą poznawczą i intelektualną.

„Scenariusz dla nie istniejącego lecz możliwego aktora instrumentalnego” powstał w 1963 roku w ciągu kilku dni, ale przez długie lata nie był wykonywany, co zresztą kompozytor jakby przewidział, nadając mu charakterystyczne dopełnienie. (...) Pisząc „Scenariusz” i dopełniając go elementami dramaturgicznymi Schaeffer od razu myślał o wykonawcy; był nim Jan Peszek. Kompozytor pilnie obserwował aktora i „układał” mu rolę niejako na przyszłość. Prawykonanie „Scenariusza” odbyło się dopiero po latach, gdy Peszek stał się aktorem innego już typu, w pełni odpowiedzialnym za sceniczny, słowny i interpretatorski kształt powierzonego mu dzieła. W osobie Jana Peszka „Scenariusz” znalazł interpretatora jedyne i najwłaściwszego.
(z programu przedstawienia, Jadwiga Hodor)